

Volksvertegenwoordiger Dirk Van der Maelen neemt namens de Belgische IPU-groep deel aan internationale vergaderingen in Genève en New York

[Parlementaire Conferentie over de WTO, Genève, 13-14 juni 2016](#)

De Parlementaire Conferentie over de WTO (Wereldhandelsorganisatie) is een gezamenlijk initiatief van de IPU en het Europees Parlement en vergadert sinds 2002 in principe eenmaal per jaar. De conferentie heeft tot doel de WTO transparanter te maken voor de buitenwereld en in het bijzonder de parlementsleden. Ze wordt vooral gevolgd door parlementsleden die in hun assemblee bezig zijn met internationale handel. Dirk Van der Maelen maakte van 2010 tot 2014 deel uit van het bureau (“Stuurcomité”) van de conferentie.

De zitting van 2016 had als thema “Welke toekomst voor de WTO?”

“Ik onthield uit de zitting vooral de volgende punten”, aldus Dirk Van der Maelen.

- Terwijl het akkoord van Bali (december 2013) over handelsfacilitering ging, ging het op de ministeriële zitting van de WTO in Nairobi (december 2015) vooral over handelsconcurrentie, meer bepaald over de beperking van de exportkredieten voor landbouwproducten. De ratificatie van het protocol inzake handelsfacilitering (TFA) is aan de gang. Om in werking te treden moet het protocol door 2/3 van de leden van de WTO geratificeerd worden. Op het ogenblik hebben 81 landen geratificeerd, waaronder België. Er ontbreken nog een 20-tal ratificaties voor inwerkingtreding. Er zijn ook financiële middelen beschikbaar om de ontwikkelingslanden te helpen met de aanpassing aan het TFA. Over de uitvoering van de Nairobi-agenda is er onder de leden van de WTO nog geen overeenstemming.

- Op de conferentie waren sterke pleidooien te horen voor meer multilaterale overeenkomsten in WTO-verband in plaats van bilaterale of regionale handelsovereenkomsten (RTA's). Op dit ogenblik verloopt 50 % van de wereldhandel op basis van RTA's. Binnen de EU vindt men dat multilaterale (mondiale) overeenkomsten op zich inderdaad de voorkeur verdienen maar dat RTA's niet als de vijand van multilaterale overeenkomsten gezien mogen worden. De bestaande WTO-regels zijn als een eerste laag, waarop bilaterale verdragen en RTA's bijkomende lagen kunnen leggen, die dan door uitbreiding tot meer landen in nieuwe multilaterale overeenkomsten kunnen uitmonden. RTA's zijn bijvoorbeeld zeer vernieuwend op het gebied van e-commerce, investeringen, consumentenbescherming. Zij kunnen op dat punt wegbereiders zijn voor toekomstige multilaterale verdragen.
- De positieve bijdrage die de wereldhandel kan leveren tot meer ontwikkeling blijft ondermaats. De groei van de wereldhandel stagneert trouwens en blijft voor het vijfde jaar op rij onder de 3% (2,8 % in 2016). De 62 rijkste burgers op aarde bezitten evenveel als de helft van de wereldbevolking. Afrika haalt nog steeds 70 % van zijn BNP uit grondstoffen en 65 % van de illegale financiële transfers zijn te wijten aan fiscale fraude en ontwijking. Een ander heikel punt blijft het gebrek aan transparantie en aan democratische controle op de wereldhandel. Vandaar het belang van meer parlementaire betrokkenheid.
- Het WTO-mechanisme voor de regeling van handelsconflicten (*dispute settlement*) is een van de sterkhouders van de organisatie. Op het ogenblik blokkeert de VS echter de aanstelling van een rechter in de beroepsinstantie. Officieel vindt de VS dat de panels die de zaken beoordelen de regels te veel interpreteren. Sommigen beweren echter dat de VS ontevreden is omdat het te veel procedures verliest en problemen heeft met de uitvoering van de uitspraken van het Dispute Settlement Body omdat de Republikeinen die niet aanvaarden.

Programma van de zitting ([Engels](#) – [Frans](#))

Slottekst van de zitting ([Engels](#) – [Frans](#))

[HLPF on Sustainable Development en Development Cooperation Forum \(ECOSOC\), UNO, New York, 18-22 juli 2016](#)

Het *High-Level Political Forum (HLPF) on Sustainable Development* en het *Development Cooperation Forum (DCF)* zijn twee belangrijke onderdelen van de activiteiten van de Economische en Sociale Raad van de Verenigde Naties (ECOSOC).

Het HLPF Duurzame Ontwikkeling bestaat sinds 2013 en dient sinds de goedkeuring van de duurzame ontwikkelingsdoelstellingen voor 2015-2030 (SDG's) in september van verleden jaar als centraal forum binnen de Verenigde Naties voor de follow-up en evaluatie van de uitvoering van de SDG's. Het forum gaat elk jaar gedurende 10 dagen bijeenkomen, waarvan 7 dagen op expertniveau en 3 dagen op politiek niveau (het zgn. *Ministerial Segment*). Om de vier jaar zal het forum op het niveau van de staats- en regeringsleiders vergaderen.

Het DCF vergadert sinds 2008 om de twee jaar en is het belangrijkste forum wereldwijd voor dialoog tussen alle betrokken partijen (*stakeholders*) over de trends in de ontwikkelingssamenwerking. De tweejaarlijkse zittingen op hoog niveau worden voorbereid tijdens diverse colloquia.

De IPU spant zich in om de parlementen bewust te maken van het belang van de discussies op deze fora en ze erbij te betrekken. In de marge van het HLPF Duurzame ontwikkeling organiseerde de IPU een panel over de mobilisering van de parlementen voor de SDG's, wat een van de speerpunten wordt van het werk van de organisatie in de volgende jaren. Er werd onder andere gesproken over de vraag hoe de parlementen het halen van de SDG's in hun dagelijkse werking kunnen integreren, bijv. door de oprichting van een bijzondere commissie of werkgroep of door de organisatie van paneldebatten voor een breed publiek over specifieke SDG's, waarin bijvoorbeeld een parlementslid van de meerderheid en een van de oppositie in debat gaan met vertegenwoordigers van het middenveld en de zakenwereld.

Volksvertegenwoordiger Van der Maelen werd uitgenodigd om namens de IPU deel te nemen aan de zitting van het DCF in New York (21-22 juli 2016). Op vraag van de Belgische IPU-groep werd hij opgenomen in de Belgische delegatie voor beide fora, wat hem de gelegenheid gaf om ook het ministeriële gedeelte van het HLPF Duurzame Ontwikkeling (18-20 juli 2016) bij te wonen.

Het hoofdthema van het [HLPF Duurzame ontwikkeling](#) dit jaar was: “Zorgen dat niemand achtergelaten wordt”.¹ Het ministeriële gedeelte van het forum omvatte:

- een algemeen debat over het hoofdthema
- panels over verschillende aspecten van het hoofdthema (het bereiken van de meest kwetsbaren in de samenleving, aandacht voor landen in een speciale situatie zoals de LDC's, de ontsluiting van middelen voor het realiseren van de SDG's) en over de vooruitzichten voor de toekomst

¹ Samenvattingen van de debatten vindt u [hier](#).

- vijf panels over de vrijwillige *national reviews* (voortgangsrapporten over de uitvoering van de SDG's) die door 22 landen waren ingediend, samengebracht in groepjes van 3 à 6 landen
- een toespraak van UNO-secretaris-generaal Ban Ki-moon
- de goedkeuring van een ministeriële verklaring.

Punten die sterk naar voren kwamen, waren: het belang van betrouwbare informatie over de feitelijke toestand om vandaaruit de te leveren inspanning te kunnen bepalen; het belang van politiek leiderschap op het hoogste niveau en van het scheppen van een breed draagvlak voor het bereiken van de SDG's door er ook de privésector, het middenveld en de academische wereld bij te betrekken; de bijzondere rol van de parlementen om erover te waken dat de aangegane verbintenissen worden nagekomen.

Op het forum werd ook het [Global Sustainable Development Report \(GSDR\) 2016](#) voorgesteld. Dat rapport bevindt zich op het raakvlak van wetenschap en beleid. Door een overzicht te geven van de belangrijkste wetenschappelijke inzichten over diverse aspecten van duurzame ontwikkeling, wil het een instrument zijn voor het ontwikkelen van een SDG-beleid dat op kennis gebaseerd is (*evidence based*).

Het thema van [het DCF dit jaar](#) was: ontwikkelingssamenwerking na 2015, met andere woorden: hoe ontwikkelingssamenwerking aanwenden en aanpassen om de SDG's te verwezenlijken?² Er waren drie voorbereidende colloquia, waarvan het laatste plaatsvond in [Brussel van 6 tot 8 april 2016](#), op uitnodiging van de Belgische minister van ontwikkelingssamenwerking.

Tijdens het DCF-forum kwamen onder andere de volgende onderwerpen aan bod: mogelijkheden, beperkingen, risico's en regulering van publiek-private partnerships (ppp's) voor ontwikkeling; monitoring van de resultaten van ontwikkelingssamenwerking voor de ontvangende landen; het verhogen van de eigen middelen voor ontwikkeling (*domestic resource mobilisation*) als doelstelling van ontwikkelingssamenwerking; verruiming van de definitie van publieke ontwikkelingshulp, zoals het TOSSD-begrip (*total official support for sustainable development*) van de OESO.

² Samenvattingen van de debatten vindt u [hier](#).